

Голова моя — темный фонарь съ перебитыми стеклами
Саша Черный

ГЛАВАТА МИ

кървавъ фенеръ съ разтрошени стъкла
загубенъ прѣзъ вѣтеръ и дъждъ и мъгла
въ полунощни поля.

Азъ умирамъ подъ кота 506

и възкръсвамъ въ Берлинъ и Парижъ.

Нѣма вѣкъ, нѣма часъ — има Днесъ!

Надъ послѣдната пролѣтъ ти жадно и страшно пицишъ
о шпага! разкъсала мрѣжа отъ кървави капки
срѣдъ мрака —

и въ мрака

богъ слѣпъ ги

събира и мълкомъ повежда къмъ прѣжния призракъ . .

О Сфинксъ! съ безпощадна гримаса на присмѣхъ

— замръзнала, каменна, вѣчна и зла —

изправенъ въ безкрайния, страшенъ, всемирень Египетъ:

прѣдъ тъмния просекъ Едипъ —

загубенъ прѣзъ вѣтеръ и дъждъ и мъгла.